

శ్రీకాకుళం

తిరుమలశ్రీ

రాత్రి పడకొండు గంటలైంది. ఆవుడె బర్మా సుష్యమైపోయాఱి.
 చలికాలం మూలాన రోడ్డు సోల్ బీచ్ రోడ్ లో 'అన్నా

సమాధికెడురుగా పేవ్ మెంట్ మీద
విలుచుందామె. సన్నవి పొడవైన
విగ్రహం. అందమైన రూపం....
తెల్లనిచీర, జాకెట్టు... విరబోసు
కున్న కురులూ....

సముద్రపుగాలికి రెప రెపలాడు
తూన్న చీర, ఎగురు తూన్న
కురులూ... ఎవరికోసమో ఎదురు
చూస్తున్నట్లుందామె.

కొంతసేపటికి పారిస్ వైపు
నుండి అంబాసడర్ కారు వేగంగా
వచ్చింది ఆటువైపు. రోడ్డుమీదకు
వెళ్ళి చేయిదాపి కారాపిందామె.
కారులో పున్నది సర్దార్ జీ.

స్వయంగా డ్రయివ్ చేసు
కొంటున్నాడు కారును.

“కెనయ్ గెట్ ఎ లిప్ స్టిచ్?”
అందామె మృదుమధుర
స్వరంతో. ఆవేశప్పుడు ఆమెను
అక్కడ ఒంటరిగా చూసి ఆశ్చ
ర్యపోయాడతను

“వెల్ కం” అంటూ ఫ్రంట్
డోర్ తెరిచాడు. తటపటాయిస్తూనే
అతని ప్రక్కన కూర్చున్నదామె.

కారు కదిలింది.

“ఎక్కడికి వెళ్ళాలి?” అడిగా
డతను. “ఫోర్షోర్ ఎస్టేట్”
అందామె.

“నేను అడయారుకు వెళ్ళ
తున్నాను” అన్నాడు. కొద్ది క్షణాలు

వారి మధ్య నిశ్శబ్దం. కారు వేగం
తగ్గించి నెమ్మదిగా పోనిస్తున్నా
డతను.

ఆశ్చర్యపోయిందామె.

సర్దార్ జీకి ప్రాక్టికల్ జోక్స్
వేయడమంటే సరదా. ఆ సమ
యంలో ఒంటరిగా తనకారెక్కిన
ఆ యువతి ధైర్యానికి లోలోపలే
ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆమె మీద
ఏదైనా ప్రాక్టికల్ జోక్ వేయా
లనిపించింది.

బీచ్ నుండి చలిగాలి వీస్తోంది.
సముద్రపు హోరు ఎడతెరిపి
లేకుండా సంగీతం పాడుతోంది.

ఉన్నట్లుండి చిరునవ్వుతో
అన్నాడతను. “మిస్! నా గురించి
చెబుతాను వింటారా?”

ఆమె ఆశ్చర్యం ఇనుమ
డించింది.

“నేనొక బగ్గు ప్రేమికుణ్ణి.
కొన్నాళ్ళక్రితం నీలాగే అందంగా
వుండే ఓ అమ్మాయిని ప్రేమిం
చాను. నాతో తిరిగింది. నా డబ్బు
ఉపయోగించుకొందామె. చివరకు
నన్ను మోసగించి మరో యువ
కుణ్ణి పెళ్ళిచేసుకొని వెళ్ళి
పోయింది.. అప్పటినుండి ఆడ
వాళ్ళంటే ఆసహ్యం నాకు. అంద
మైన ఆడదానినల్లా నాశనం చేయా
లన్న కసి. అందుకే ఒంటరిగా

చిక్కిన యువతులపైన నా కక్ష తీర్చుకొంటాను.”

ఉలిక్కిపడిందామె. కలవర పాటును వదనంలో కన్పించనీయ కుండా జాగ్రత్తపడింది.

అగి, ఆమె ముఖంలోకి చూసి మళ్ళీ అన్నాడతను. “పెద్ద మవి షిలా చెలామణి అవుతున్న ఓ క్రూక్ నేను! ఇలా రోజూ క్రాతులు బాగా ప్రొద్దుపోయాక కారేసుకొని రోడ్ల మ్మట తిరుగుతుంటాను నీలా ఒంటరిగా ఆడవాళ్ళవరై నా కనిపిస్తే టిప్ వంకతో కార్లో ఎక్కించుకొంటాను. తర్వాత వార్ని టిప్ చేసి విడిచిపెడతాను. అదిధంగా ఆడవాళ్ళమీద కసి తీర్చుకోవడం నా హబీ అయి పోయింది.”

కారు ఇంకా నెమ్మదిగానే వెళుతోంది. ఆమెలో అతను ఎదురుచూసిన రియాక్షన్ కనిపించకపోయేవరకి ఆశ్చర్యపోయాడు.

“నువ్వు చాలా అందంగా ఉన్నావు. ఇప్పుడు కారు విక్యానుష్యంగా వున్న ఓ ప్రదేశంలో ఆపుతాను. నీ ఆందాన్ని తనివి తీర ఆనుభవిస్తాను. కసి తీరేలా విన్ను టిప్ చేస్తాను. నీవంటి అందగ తెలు పురుషుల్ని పిచ్చి వాళ్ళను చేసి ఏడిపించకుండా బుద్ధి

చెబుతాను” పిచ్చిగా నవ్వాడతను, ఆమె వెనుకనుండి చేయివేస్తూ.

కాని తాను ఆశించిన ఎఫెక్ట్ ఆమె గో కన్పించకపోవడంతో అతని ఆశ్చర్యం పెరిగింది. నిజంగా ఆమె భయపడివుంటే, ఆచాయరేవీ ఆమె వదనంలో కనిపించలేదు.

తన పలుకులు వింటూనే అదిరిపడి, కారావమని గోల చేస్తుందనీ భయతో కేకలు పెడుతుందనీ పరుగిడుతున్న కార్లోంచి క్రిందకు దుమికేస్తుందనీ తల పోసాడతను.

కాని, నీమీ జరగనట్టు ప్రశాంతంగా కూర్చున్నదామె.

ఆమె డెర్మాటిక్, గుండె దిట వుకూ రోరోవతీ అభినందించ కుండా ఉండలేక పోయాడు. ముందుకు జరిగి తూర్పుందామె.

“నా కథ కూడా వినండి మరి” అంది నెమ్మదిగా.

సముద్రపు నాలి జ్వలమంటూ రివ్వన నెవులకు సోకుతూంటే చలివలిగా వుంది. గాలికి ఆమె ముంగురులు ముఖంమీదకు ఎగురుతూ చంద్రుడికో దాగుడుమూత లాడుతున్న మేఘ శకలాలను తలపుకు తెస్తున్నాయి.

“ఓహో, నీకూ ఓ కథ వున్న దన్నమాట! నీలాంటి అందగ తెలు

ప్రక్కన పెట్టుకుని వూరికే కూర్చోవాలంటే మాటలు కాదు. చెప్పడలదుకున్నదేమిటో త్వరగా కానియ్యి” అన్నాడు ఆసహనంగా.

కారు ఐస్ హాస్ దాటింది.

“నాపేరు అంబిక. క్విన్ మేరీస్ కాలేజీలో చదివేదాన్ని. మూణ్ణెల్ల క్రితం ఓసారి వొంటరిగా బీచ్ కి వెళ్ళాను. అన్నా సమాధి దగ్గర ఇసుకలో దూరంగా కూర్చుని ఎగపిపడే ఆలల సోయగాలను చూస్తోంటే టైమ్ తెలియలేదునాకు. జనమంతా వెళ్ళిపోయినట్టుగాని, విర్మానుష్యంగా వున్న ఆ ప్రదేశంలో నేను వొంటరిగా మిగిలిపోయినట్టుగాని గమనించలేదు నేను. అలా ఎంతసేపు వున్నానో నాకే తెలియదు....” అగిందామె.

కుతూహలంగా చూసాడతను.

“హలాత్తుగా ముగురు యువకులు వచ్చి మీద పడేంతవరకు నేనున్న పరిస్థితిని అవగాహన చేసుకోలేకపోయాను. వొంటరిగా దొరికిన నామీద ఆత్యాచారం చేసారు వాళ్ళు. ఎంత బ్రతిమాలినా వినకుండా దారుణంగా నన్ను రేప్ చేసారు ముగ్గురూ....”

అయోమయంగా ఆమె వదనంలోకి చూసాడతను. మెదడు పుటలలో ఏదో జ్ఞాపకం మెదులు

తోంది. నిర్వికారంగా చెప్పుకుపోతోందామె.

“అ ఆవమానం భరిస్తూ జీవించాలనిపించలేదు నాకు. బ్రతుకుపైన రోత పుట్టింది. అలల మధ్య ఆశ్రయం కోరాను. సాగర గర్భంలో కలిసిపోయాను....”

త్రుళ్ళిపడ్డాడతను

మూణ్ణెల్ల క్రితం వార్తాపత్రికలలో చదివిన వుదంతం గుర్తుకొచ్చిందతనికి హలాత్తుగా

అంబిక అనే ఓ కాలేజ్ గర్ల్ ని కొందరు రేప్ చేసి నముద్రంలోకి త్రోసేసారంటూ నగరమంతా అట్టుడికిపోయిన విషయం జ్ఞాపకమొచ్చిందతనికి. ఆమె దయ్యమయి మోటారిస్టులను పీడిస్తుందన్న విషయమూ గుర్తుకొచ్చింది.

స్టీరింగ్ మీద చేతులు వొణుకుతూంటే వోరగా ఆమె వంక చూసాడతను. తెల్లచీరె, జాకెట్టూ విరచోసుకున్న బట్టూ....

వదనంలో నిర్వికారం.... ఏదో గాంభీర్యం.... ఆమె....!

భయంతో గుండెలు ఝుళ్ళు మన్నాయి. నోరెండిపోయింది.

“ను. నువ్వెవరు...?” ఎలాగో గొంతు పెకల్చుకుని అన్నాడు.

ఆతని ప్రశ్నకు డెలికియంలోలా నవ్విందామె. సుదీప్తమైన నవ్వుది.

అతని గుండెలు ఆపే నవ్వు.

“ఇంకా గ్రహించలేదా? ఆ దురదృష్ట వంతురాలిని వేనే!” అందామె తాపీగా. “బలవంతపు చావు కారణంగా దయ్యమై పురుషులమీద కక్ష తీర్చుకునేందుకు ఇలా రాత్రులు ఈ బీచ్ రోడ్ లో తిరుగుతున్నాను. వొంటరిగా వెళు తూన్న కారాపి ఎక్కుతూంటాను. ద్రయివర్ని రక్తం క్రక్కించి చంపి నా కసి తీర్చుకుంటున్నాను.”

హఠాత్తుగా కారాగిపోయింది.

ఆమె పలుకులు ఆలకిస్తూన్నంత సేపూ భయంతో గజగజా వొణికి పోతున్నాడతను.

“బావోయ్ ..... దయ్యం .....!!”

అంటూ భయంతో అరిచి సీటులో కూలిపోయాడు.

అతన్ని కదిలించి చూసిందామె. తరువాత ముక్కు దగ్గర చేతులు పెట్టి చూసింది. చావలేదు. ఇంకా నయం! నవ్వుకున్న దామె!

ఆ రాత్రి యూనివర్సిటీ సమీపంలో వున్న ఓ స్నేహితురాలి బర్ డే పార్టీకి వెళ్ళిందామె. అక్కడ అనుకోకుండా ఆలస్యమయిపోయింది. బస్ గాని, టాక్సీ గానీ దొరక్కపోతుండా అన్న దైర్యంతో ‘అన్నా’ సమాధిదగర కొచ్చి నిలుచుంది. ఎంతకూ టాక్సీ

కూడా రాలేదు. అంతకంతకూ నిర్మానుష్యమవుతూన్న ఆ ప్రదేశంలో వొంటరిగా నిలుచోవడానికి భయం వేసిందామెకు. అంతలో ఆ కారు రావడమూ, లోలోపల భయంగా వున్నా గత్యంతరంలేక దానినాపి ఎక్కడమూ జరిగాయి. కాని, అతగాడు తనను టేప్ చేస్తూ ననడంతో ఆమె గుండె రుళ్ళు మంది. లోలోపల ఆందోళనగా వున్నా నిభాయించుకుంది. అ సమయంలో అరిచి మొత్తుకోవడం వల్ల ప్రయోజన ముండదనీ, యుక్తితో ఆ ప్రమాదాన్ని తప్పించుకోవాలనీ అనుకుంది. పలితంగా మూజ్జెల్లక్రితం మద్రాసు నగరాన్ని ఆట్టుడికించిన ‘అంబిక’ అనే యువతి విషాదగాధను ఉపయోగించుకుంది. తాను ‘దయ్యం’ అని అతన్ని నమ్మించింది భయపెట్టే వుద్దేశ్యంతో.

తాను ధరించిన శ్వేతవస్త్రాలూ, ఫ్యాషన్ కోసం విరబోసుకున్న జుట్టూ.... బాగా వుపకరించాయి తనకు. ఆమె కారు దిగి తన దారిన తాను బయలుదేరి వెళ్ళిపోయింది.

ఆ మర్నాటినుండి ‘అంబిక’ అనే దయ్యంపై ఎన్నెన్ని కథలు బయలుదేరతాయో ఊహకు అందలేడతామెకు.